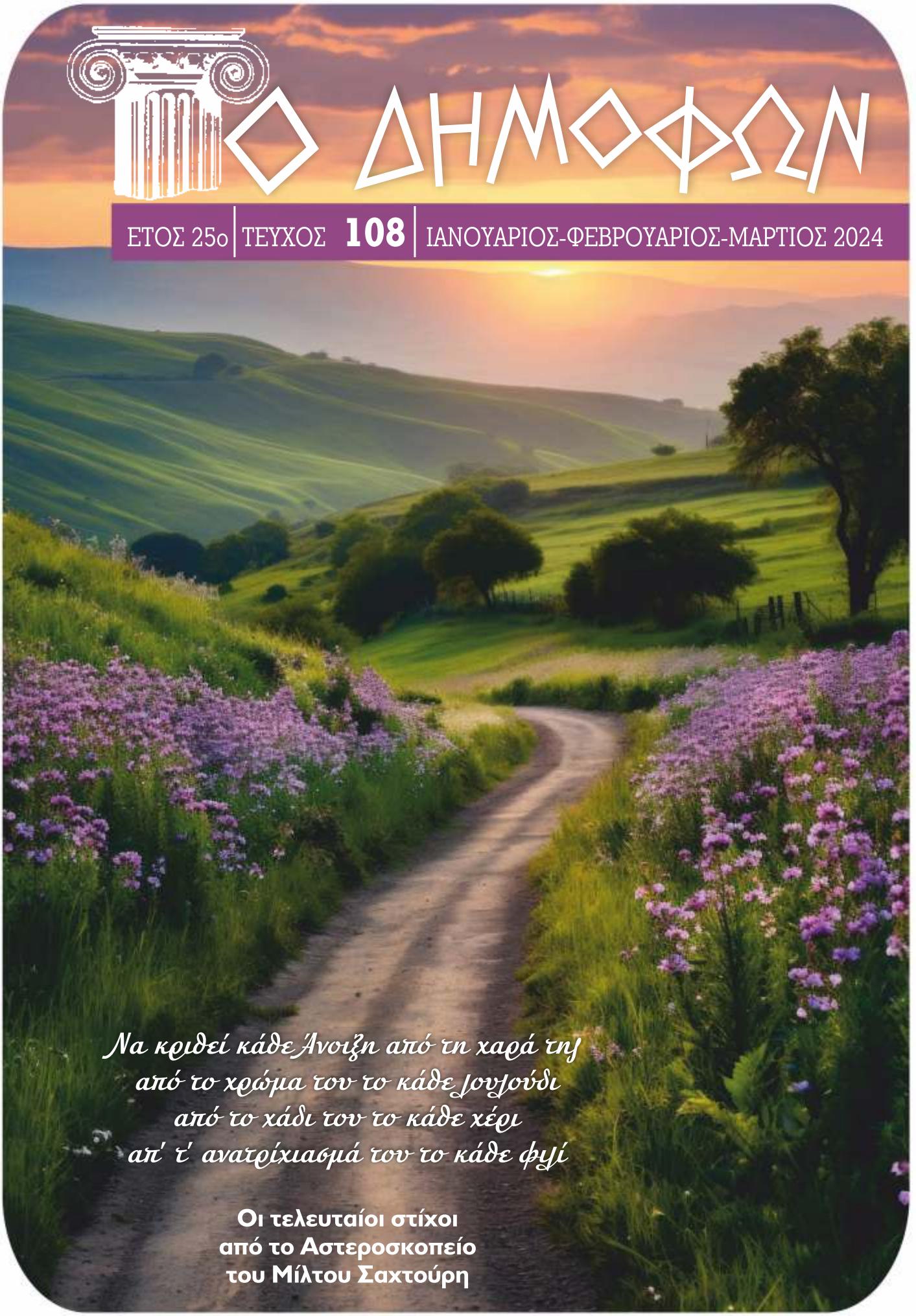

ΔΗΜΟΦΩΣΝ

ΕΤΟΣ 25ο | ΤΕΥΧΟΣ 108 | ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2024

Να κριδεί κάθε Άνοιξη από τη χαρά της
από το χρώμα των το κάθε Ιουνιούδι
από το χάδι των το κάθε χέρι
απ' τ' ανατρίχιασμά των το κάθε φυγί

Οι τελευταίοι στίχοι
από το Αστεροσκοπείο
του Μίλτου Σαχτούρη

ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”
ΕΚΔΟΤΗΣ
Παναγιώτης Δημητρουλης
(Κιν.: 6977.781.753)
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Κοροπούλης Βασίλης
Κοροβέση Ελένη
Παπαϊωάννου Παναγιώτης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ
Λαϊνάς Παναγιώτης -
Μποχάρτζας Γεώργιος
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Κωνσταντίνα Πέππα
Τηλ./Fax: 210.55.58.291

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Μήτσου - Τσιάμη Κατερίνα
Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση
28ης Οκτωβρίου 3, 196 00
Μάνδρα Αττικής
Τηλ.: 6977.781.753
www.dimofon.gr
e-mail: info@dimofon.gr

Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλάσσεται με
όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων
που τα υπογράφουν.
Επιτρέπεται η τιμηματική ή ολική αναδημοσίευση
άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η
πηγή τους.
Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 20/03/2024.

ΕΤΟΣ 25ο
ΤΕΥΧΟΣ **108**

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2024

Η πορεία και η αξία της γυναικας μέσα στην Βίβλο

Του αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη

Κάνοντας μια έρευνα για την θέση της γυναικας στην αρχαία εποχή και σε αυτήν την Μέση Ανατολή εύκολα διαπιστώνει κανείς πως υπάρχει υποτίμησή της. Θα περιμένει κάποιος να είναι τα πράγματα διαφορετικά, τουλάχιστον στην περιοχή του Ισραήλ, αφού εκεί ήταν γνωστή η Βίβλος, η οποία περιείχε την υπέροχη περικοπή της Διημιουργίας των Πρωτοπλάστων και η οποία θεολογεί υπέροχα για την αξία της γυναικας.

Στα πρώτα κεφάλαια της Γενέσεως, όπου περιγράφεται η διημιουργία του κόσμου και φυσικά του ανθρώπου, διαβάζουμε θαυμαστά γεγονότα, και γίνονται θαυμασιότερα, όπως τα ερμηνεύουν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Αναφέρεται ότι ο Θεός έπλασε πρώτα τον Αδάμ, αλλά στην συνέχεια έπλασε την Εύα, από την πλευρά του, για να μην είναι μόνος του, όπως αναφέρει το Ιερό Κείμενο.

Βίναι σημαντικό ότι για την διημιουργία της Εύας πήρε ο Θεός από τον την πλευρά του Αδάμ. Δεν πήρε όμως ούτε από το κεφάλι του, ούτε από τα πόδια του. Δεν ήθελε να είναι ούτε ανώτερη, αλλά ούτε και κατώτερη από τον άνδρα. Λαμβάνει λοιπόν από την «καρδιά» του Αδάμ, για να δειχθεί έτσι η ισοτιμία μεταξύ τους και για να είναι η γυναικα γεμάτη συναισθήματα. Πράγματι, έτσι είναι στην πλειονότητα το γυναικείο φύλο. Η γυναικα γίνεται μιτέρα και ως έκ τούτου χρειάζεται ιδιαίτερα τα στοιχεία αυτά της καρδιάς που χαρακτηρίζουν την μιτρότητα. Βίναι ευαίσθητη, συναισθηματική, αλλά ταυτόχρονα και δυναμική και ανθεκτική.

Μια άλλη ιδέα αφορά στο γεγονός της πγοής που έδωσε ο Θεός στον πρώτο άνθρωπο καθώς τον έπλασε. Λέει το κείμενο ότι φύσιξε μέσα στο πήλινο αυτό κατασκεύασμα και ο άνθρωπος ζωγράφισε. Όμως, με το ίδιο φύσιμα, ή καλύτερα με το υπόλοιπο φύσιμα του,

έδωσε πνοή ζώσα και στην γυναίκα (Γεν.1,27). Και με αυτήν την λεπτή ερμηνευτική παρατήρηση φαίνεται η ίδια τιμή που έχουν και τα δύο πρόσωπα. Ίση αξία και τιμή.

Είναι χαρακτηριστικό ότι και ως προς την ανατομία των σωμάτων, φαίνεται ότι τα δύο πρόσωπα, ο άνδρας και η γυναίκα, έχουν ανάγκη την συμπλήρωση, την ένωση, η οποία μάλιστα παράγει νέα ζωή. Ο Αδάμ στο πρωτότυπο κείμενο ονομάζεται «ίς» και η Εύα «ιεζά». Και επυμολογικά λοιπόν φαίνεται ότι η μια λέξη υπάρχει και εξαρτάται από την άλλη. Η γυναίκα σχετίζεται άμεσα με τον άνδρα, υπάρχει σχέση αλληλοσυμπλήρωσης και αλληλοσεβασμού. Θα λέγαμε ότι υπάρχει εξ αρχής μια έμφυτη ισοτιμία των δύο φύλων, ήδη από την Δημιουργία.

Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι η γυναίκα είναι, όπως φαίνεται από το Κείμενο, από το ίδιο «υλικό» με τον άνδρα. Αυτό διαφοροποιεί τα πράγματα σε σχέση με τους ανθρώπους και τα ξώα. Μόλις ο Αδάμ είδε την γυναίκα που του παρουσίασε ο Θεός τραγουδάει το πρώτο ερωτικό άσμα : «Αυτή είμαι εγώ, αυτή είναι κόκκαλο από τα κόκκαλά μου και σάρκα από την σάρκα μου». Μία έκφραση πού ήταν σε κοινή χρήση για αιώνες στον Ιουδαϊκό κόσμο. Ήδω βλέπουμε καθαρά και την αγαπητική σχέση που δημιουργείται μεταξύ των δύο προσώπων, η οποία είχε και έχει μια καθαρή καρδιακή και αγνή έλξη. Μέχρι εδώ τα πράγματα μυρίζουν και θυμίζουν τον Παράδεισο.

Όμως η σχέση αυτή, που είχε θεία προέλευση, δεν παρέμεινε τόσο υψηλή και θαυμάσια. Η αμαρτία που μπήκε ως «φάλατσο» στην ζωή των ανθρώπων «διληπτηρίασε» την σχέση αυτή και έτσι ξεκίνησε η πορεία της φθοράς και του θανάτου. Η γυναίκα την στιγμή που έμεινε μόνη της με τον πειρασμό, μακριά από τον σύζυγό της, δέχθηκε τον λογισμό και γκρέμισε την σχέση της τόσο με τον Θεό, όσο και με τον σύζυγό της. Απιστεί λοιπόν και αμφιβάλλει ως προς τον Θεό, και στην συνέχεια περιξώματα καλύπτουν τα σώματά του ανδρογύνου. Γεγονός αυτό που δείχνει ότι και με τον σύζυγό της υπάρχει πλέον απόσταση, εμπόδιο και χάσμα. Από την υψηλή κορυφή βρίσκεται μέσω της αλαζονείας της στο τελευταίο σκαλοπάτι, γίνεται γη από την οποία κάθε άνθρωπος προέρχεται. Με την εμπιστοσύνη μόνο στο θέλιμά της θα χάσει την ισοτιμία που είχε λάβει ως δωρεά. Θα υποταχθεί στον σύζυγό της (Γεν.3,16). Αυτή η κατιούσα πορεία θα αναχαιτισθεί, αιώνες αργότερα, από την Νέα Εύα, που δεν είναι άλλη από την Παναγία, η οποία θα ξαναδώσει με την Γέννηση του Χριστού, στο ανθρώπινο γένος και ειδικά στην γυναίκα το πρότερό της κάλλος και την πνευματική της αρχοντιά.

Πλέον, μετά την Πτώση, η γυναίκα θα δίνει μέν νέα ζωή μέσα από τα σπλάγχνα της, αλλά θα είναι ζωή «ερ λύπαις». Ήστόσο, και πάλι όμως, η γέννηση ερός ανθρώπου, κάθε ανθρώπου, θα είναι μια πραγματικότητα για να αναχαιτιστεί η φθορά και ο θάνατος. Η γέννηση από την κάθε γυναίκα μια νέας ζωής αποτελεί όντως ένα πλήγμα εναντίον του κράτους του θανάτου. Η γυναίκα Εύα ήξερε αυτό που υποσχέθηκε ο Θεός στου πρώτους ανθρώπους στο «Πρωτοευαγγέλιο» (Γεν.3,15). Πρόκειται για το συντριπτικό χτύπημα στην «κεφαλή του φιδιού», το οποίο ήταν μια νίκη κατά του θανάτου, η οποία πραγματοποιήθηκε με την Ανάσταση του Χριστού. Το «σπέρμα» της γυναίκας, όπως αναφέρεται στο Βιβλικό κείμενο, θα επιτελούσε αυτό το μοναδικό και ανεπανάληπτο έργο, που αφορά σε κάθε άνθρωπο και σε κάθε εποχή, την δυνατότητα διλαδή και όταν πεθαίνεις να μην πεθαίνεις.

Αν θέλαμε να δώσουμε την πορεία της γυναίκας μέσα από την Βίβλο, Παλαιά και Καινή Διαθήκη θα λέγαμε ότι δημιουργείται ισότιμη με τον άνδρα, στην συνέχεια μετά την Πτώση, γκρεμίζεται πραγματικά και στην συνέχεια προσπαθεί να ορθοποδήσει. Στο Πρόσωπο της Παναγίας που αποτελεί όντως την Νέα Διαθήκη βρίσκει την τέλεια μορφή της και φθάνει το υψηλότερο σημείο τιμής και σεβασμού.

Στα Ποιητικά Κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης υμνείται το γυναικείο φύλο και ο έρωτας μεταξύ των ανθρώπων. Το Άσμα των Ασμάτων είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα που διαγράφεται αυτός ο ύμνος. Μπορούμε να πούμε ότι όλη η Βίβλος είναι ύμνος προετοιμασίας και δοξολογίας για την έλευση του Χριστού δια της θεοτόκου μέσα στον κόσμο.

Λογοτεχνία: Ο πρωταγωνιστής-αναγνώστης

Ελένη Α. Ηλία

Tι είναι αυτό που μας συμβαίνει στη λογοτεχνία; Κλαίμε, γελάμε, τιώθουμε, ζούμε... με έντασην και πάθος! Ας ανατρέξουμε όλοι για λίγο στις αναγνωστικές εμπειρίες μας. Δεν διαβάζουμε το λογοτεχνικό κείμενο όπως οποιοδήποτε άλλο. Δεν αντλούμε από αυτό πληροφορίες αλλά βιώματα^[1]. Χρειάζεται αυτό να το ερμηνεύσουμε ή αρκεί που το απολαμβάνουμε; Μήπως επιδιώκοντας να παραπρήσουμε, να συνειδητοποιήσουμε πώς συμβαίνει να εμπλεκόμαστε στα αφηγηματικά δρώμενα^[2], κάσουμε αυτή τη μοναδική εντύπωση ότι ζούμε την ιστορία που διαβάζουμε;

Ο αναγνώστης παίρνει στα χέρια του το λογοτεχνικό βιβλίο και ξεκινά να το διαβάζει για να περάσει την ώρα του. Ο συγγραφέας έκανε τόσο κόπο και αφιέρωσε τόσο χρόνο για να του ετοιμάσει έναν άλλο κόσμο, που θα του βγάλει από τη δική του πραγματικότητα, που θα του επιτρέψει να ξεφύγει από τα προβλήματα της καθημερινότητας, ίσως και από την ανία του. Κάθεται λοιπόν αναπαυτικά ο αναγνώστης και αφήνεται με εμπιστοσύνη στο συγγραφέα. Υπάρχει βέβαια και η περίπτωση ο αναγνώστης να είναι στην αρχή κάπως πιο κριτικός και επιφυλακτικός, να αντιστέκεται στα τερτίπια με τα οποία ο συγγραφέας προσπαθεί να τον κερδίσει. Και τότε ακόμα είναι απλώς θέμα χρόνου να υποκύψει στη δύναμη τού συγγραφέα να τον συμπαρασύρει σε αυτόν τον άλλο, τον ψεύτικο κόσμο που έχει δημιουργήσει. Μοναδική προϋπόθεση για να εξελιχθεί έτσι η αναγνωστική διαδικασία, είναι η αφηγηματική αρπότητα του λογοτεχνιματος, κάτι δεδομένο θα έλεγα σε μια εποχή που γράφονται πολλά περισσότερα έργα από όσα εκδίδονται.

Στην πραγματικότητα ο ρόλος του αναγνώστη κάθε άλλο παρά παθητικός είναι. Το βιβλίο μάς αρέσει τόσο περισσότερο, όσο περισσότερο ενεργοί μάς επιτρέπει ή καλύτερα μάς αναγκάζει να είμαστε, διαβάζοντάς το^[3]. Αναπύσσουμε στάσεις απέναντι στους διάφορους λογοτεχνικούς ήρωες, θετική για κάποιους, που μπορεί να φτάσει έως την πλήρη ταύτιση μαζί τους^[4], αρνητική για άλλους. Δημιουργούμε προσδοκίες για την εξέλιξη της υπόθεσης^[5], μια διαδικασία που είναι διαρκής, αφού κάθε σπιγμή, κάθε καινούρια λέξη τού κειμένου, μπορεί να ενισχύσει ή να διαφοροποιήσει τις προηγούμενες προσδοκίες, μπορεί να προκαλέσει την επιβεβαίωση ή τη ματαίωσή τους. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι ο συγγραφέας δεν μάς λέει τα πάντα αλλά μόνο ό, τι είναι απαραίτητο, προκειμένου να συμπεράνουμε όσα δεν μάς λέει. Οι υποδιλώσεις, οι ενδείξεις του κειμένου^[6] κινητοποιούν την αντίληψη του αναγνώστη για να ανακαλύψει το λανθάνον νόημα. Η μεταφορική χρήση της λογοτεχνικής γλώσσας^[7], η ειρωνεία και το κιούμορ, οι διακειμενικές αναφορές, δηλαδή οι αναφορές σε άλλα λογοτεχνικά κείμενα, η τεχνική της αντίθεσης, οι επαναλήψεις, η εμπλοκή του φυσικού κόσμου και τόσες άλλες αφηγηματικές τεχνικές μάς κρατούν σε μια διαρκή και αυξανόμενη εγρήγορση, για να δομίσουμε ένα συνεκτικό νόημα σε κάθε κείμενο.

Ο αναγνώστης ωστόσο πέρα από πρωταγωνιστής στο παιχνίδι της λογοτεχνικής ανάγνωσης είναι επίσης πρωταγωνιστής της αφηγηματικής υπόθεσης. Είναι αυτός

που ταυτιζόμενος με τον κύριο ήρωα, δοκιμάζεται και λυτρώνεται. Ο κύριος ήρωας δεν είναι ίδιος ακριβώς για όλους μας. Ο συγγραφέας τον παρουσιάζει επαρκώς μέσα από τις χαρακτηριστικές λεπτομέρειες που επιλέγει να του προσδώσει, δεν τον παρουσιάζει όμως ποτέ εξαντλητικά. Ο κύριος ήρωας έχει τα χαρακτηριστικά του κάθε αναγνώστη. Ο καθένας μας τον προσαρμόζει στη δική του προσωπικότητα, του δίνει τη δική του ταυτότητα. Όταν υποφέρουμε ή καιρόμαστε μαζί του, δεν είναι το ξένο, μυθοπλαστικό πρόσωπο που μάς αφορά, είναι ο ίδιος ο εαυτός μας στις συνθήκες και τα περιστατικά που αντιμετωπίζει ο εκάστοτε ήρωας. Για αυτόν ακριβώς το λόγο ο λογοτεχνική ανάγνωση είναι ο ασφαλέστερος, ο αποτελεσματικότερος δρόμος προς την αυτογνωσία. Γιατί διαβάζοντας δεν παρακολουθούμε έναν άλλο, παρακολουθούμε τον ίδιο τον εαυτό μας. Είναι κι αυτό ένα σπουδαίο δώρο της λογοτεχνικής ανάγνωσης, η διαδικασία της αποστασιοποίησης. Στην πραγματική ζωή είμαστε μέσα στο πρόβλημα, αυτό μας καταβάλλει και έχουμε να διαχειριστούμε μια κατάσταση αδιέξοδη. Στη λογοτεχνία το πρόβλημα του ήρωα που γίνεται δικό μας, μπορούμε να το παρακολουθούμε. Είναι πολύ σημαντικό να παρατηρείς τον εαυτό σου σαν δρών υποκείμενο^[8]. Θα μου πείτε πως κάτι τέτοιο συμβαίνει επίσης στα όνειρα. Όμως στη λογοτεχνία έχουμε τον πλήρη έλεγχο αυτής της παρατήρησης του εαυτού μας.

Λίγο-πολύ κάτι τέτοιο γίνεται και στον κινηματογράφο και στο θέατρο, ακόμα και στις τηλεοπτικές σειρές, θα αντέτεινε κάποιος. Πόσο συχνά, παλιότερα μάλιστα πολύ συχνότερα, δεν μεταφέρεται ένα λογοτεχνικό βιβλίο στην οθόνη, δεν μετατρέπεται σε σάριαλ; Τι παραπάνω, τι το αναντικατάστατο μας προσφέρει λοιπόν ο λογοτεχνία; Μα στον κινηματογράφο, το θέατρο ή την τηλεόραση δεν έχουμε μπροστά μας το λογοτεχνικό κείμενο. Έχουμε την ανάγνωσή του από το σκηνοθέτη. Κάθε μεταφορά λογοτεχνικού βιβλίου είναι μία ανάγνωσή του. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και με την εικονογράφηση. Άρα ο δικός μας ο ρόλος ο πρωταγωνιστικός περιορίζεται, συρρικνώνεται. Μόνο απέναντι στο ίδιο το λογοτεχνικό βιβλίο είμαστε εμείς οι αναγνώστες οι απόλυτοι πρωταγωνιστές του. Εκείνοι που το καθορίζουμε με βάση τα στοιχεία της προσωπικότητάς μας^[9]. Συνηθίζουμε να λέμε ότι η αξία ενός λογοτεχνήματος μετριέται με το πόσες διαφορετικές αναγνώσεις μπορεί να επιτρέψει. Σε κάθε επόμενη ανάγνωση όχι μόνο από άλλον αλλά και από τον ίδιο αναγνώστη, προκύπτουν διαφοροποιήσεις, νέα δεδομένα, νέες ερμηνείες, νέες παράμετροι. Το λογοτεχνικό έργο είναι ανεξάντλητο. Το λογοτεχνικό έργο ζει μέσα από τις αναγνώσεις του και μόνο. Κάθε ανάγνωση κατά συνέπεια αξίζει να την αποτυπώσουμε, να τη μοιραστούμε, να την ανταλλάξουμε.

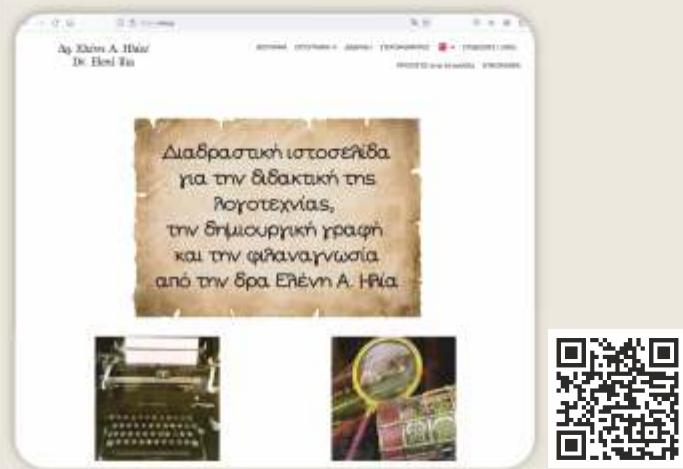
Διαπιστώνουμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο μας σαν αναγνώστες, με άλλα λόγια τη δύναμη της λογοτεχνίας ως ερεθίσματος της φαντασίας μας, εάν πειραματιστούμε με τη δημιουργική γραφή, κινούμενοι ελεύθερα ανάμεσα στη δημιουργική μίμηση, την τροποποίηση ή την ανατροπή του λογοτεχνικού προτύπου^[10].

Η εικονοπλασία, η κατεξοχήν ιδιότητα του ποιητικού λόγου καλλιεργεί στο έπακρο την αποκλίνουσα σκέψη^[11]. Από τις λέξεις των στίχων σκηνατίζονται αδιάκοπα στη σκέψη μας εικόνες, όπου έχουν λόγο και οι υπόλοιπες αισθήσεις μας, όπου ανακαλούνται μνήμες, οπότε οι εικόνες δεν είναι κοινές για όλους. Εάν αναφερθούμε στην προσωπική εμπειρία μας

από την ακρόαση του ποιήματος, παράγοντας κείμενα δημιουργικής γραφής για τις διαφορετικές αυτές εικόνες των ποιημάτων και μοιραστούμε τα αποτελέσματα, θα γίνει εύκολα αντιληπτό ότι το ποίημα λειτουργεί ως καθρέφτης μας, ως προβολέας που φωτίζει τον εσωτερικό κόσμο μας ή καλύτερα ως μεγεθυντικός φακός που μας επιτρέπει να τον παρατηρήσουμε καλύτερα.

Όταν ο ποιητής εκφράζει κάτι αφηρημένο, μια ιδέα, ένα φιλοσοφικό στοχασμό, τον ψυχισμό του, το συναίσθημά του, τη διάθεση της στιγμής, κάτι εντελώς προσωπικό, ο αναγνώστης βρίσκει πάντα το δρόμο να κάνει δικό του το ποίημα, αναζητά και ανακαλύπτει σε αυτό τις ιδιαιτερότητές του, τη δική του προσωπικότητα το δικό του μοναδικό εαυτό.

Παρουσίαση της διαδραστικής ιστοσελίδας www.eilia.gr

Το παραπάνω κείμενο αποτελεί τον **Πρόλογο** της διαδραστικής ιστοσελίδας μου, η οποία παρουσιάζεται στη συνέχεια.

Στην **Αρχική Σελίδα** της διαδραστικής ιστοσελίδας για τη διδακτική της λογοτεχνίας, τη δημιουργική γραφή και τη φιλαναγνωσία εμφανίζονται οι επιλογές **Βιογραφία, Εργογραφία, Διάδραση, Ετεροαναφορές, Αγγλικά, Σύνδεσμοι, Πρόλογος στην ιστοσελίδα και Επικοινωνία**.

Οι πληροφορίες που δίνονται στη **Βιογραφία**, δεν έχουν τον αυστηρό χαρακτήρα ούτε την ακρίβεια και τις λεπτομέρειες των βιογραφικών που συντάσσονται για επαγγελματική χρήση. Πρόκειται για ένα σύντομο κείμενο με βιωματικές αναφορές.

Οι επιλογές στην αρχική σελίδα **Εργογραφία** και **Διάδραση**, αλληλένδετες μεταξύ τους, συνιστούν τον αποκλειστικό λόγο ύπαρξης της συγκεκριμένης ιστοσελίδας. Για τη διευκόλυνση των επισκεπτών της ιστοσελίδας, στην εργογραφία επιχειρείται η κατηγοριοποίηση των εργασιών μου. Έτσι, τα **Εφαρμοσμένα καινοτόμα εκπαιδευτικά προγράμματα** κωρίζονται σε όσα έχουν πραγματοποιηθεί σε **εκπαιδευτικούς, σε νήπια, σε μαθητές δημοτικού και σε μαθητές γυμνασίου**.

Οι **Λογοτεχνικές προσεγγίσεις** περιλαμβάνουν τις υποενότητες **Νεοελληνική, Παιδική και Ξένη Λογοτεχνία**.

Η **Μυθοπλασία** αποτελείται από τα **Ατομικά έργα** και τους **Συλλογικούς τόμους**.

Τέλος, στις **Τακτικές συνεργασίες** εντάσσονται οι εκδόσεις των εκπαιδευτικών προγραμμάτων μου από το Πνευματικό Κέντρο Ασπροπύργου, οι συνεργασίες μου με τα περιοδικά ποικίλης ύλης *Ο Δημοφών* και *Λαμπτόδόνα* και

τέλος οι συμμετοχές μου στα *Ημερολόγια της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς*.

Στις **Ετεροαναφορές** παρατίθενται αναλυτικά τα αποσπάσματα άλλων μελετητών σε εργασίες μου. Επίσης στο ίδιο σημείο υπάρχει η ανάρτηση **Διακρίσεις**, για τα βραβεία που μού έχουν απονεμηθεί και ακόμα μία για τα **Άρθρα** μου στα **Δελτία Εκπαιδευτικής Αρθρογραφίας του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου**.

Επιλέγοντας **Αγγλικά**, εμφανίζονται δύο επιμέρους επιλογές. Στην πρώτη βρίσκονται αναρτημένα μερικά μεταφρασμένα άρθρα/δοκίμια ή και αφηγηματικά κείμενα μου. Στη δεύτερη υπάρχει μεταφρασμένο μεγάλο μέρος των προσκλήσεων για διάδραση, που απευθύνω στους αναγνώστες της εργογραφίας μου.

Επιλέγοντας **Πρόλογος στην ιστοσελίδα**, εμφανίζεται το κείμενο, με τίτλο **Λογοτεχνία: Ο πρωταγωνιστής-αναγνώστης**, όπου επισημαίνεται ο δημιουργικός ρόλος του αναγνώστη, που συνιστά την κοινή βάση των διαφόρων εργασιών μου.

Μέχρι σήμερα έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα συνολικά 45 περίου εργασίες για εκπαιδευτικά προγράμματα δημιουργικής γραφής. Τα προγράμματα αυτά αναφέρονται στην ανάγνωση κλασικών παραμυθιών, όπως *Η Πεντάμορφη και το Τέρας, Το κορίτσι με τα σπίρτα* και *Η Κοκκινοσκουφίσα*, σε έργα των Εξυπερί, Βενέζη, Καζαντζάκη, Σολωμού, Ελύτη, Ρίτου, Πηνελόπης Δέλτα αλλά και σύγχρονων συγγραφέων.

Οι 55 περίου λογοτεχνικές προσεγγίσεις που παρατίθενται στην ιστοσελίδα, αφορούν στο έργο των Βενέζη, Μυριβήλη, Καζαντζάκη, Καβάφη, Καρυωτάκη, Κόντογλου, Καραγάτση, Βικέλα, Έλλης Αλεξίου, Διδώς Σωτηρίου, Ρίτας Μπούμη-Παπιά, Τέλλου Άγρα, Γιώργου Σαραντάρη, Αλκης Ζέν, Αγγελικής Βαρελλά, Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουσοπούλου, Ευγένιου Τριβιζά, Ειρήνης Μάρρα, Αντώνη Δελώνη και πλήθους άλλων παλαιότερων και σύγχρονων λογοτεχνών.

Στην ενότητα «*Διάδραση*» απευθύνονται προσκλήσεις σε εκπαιδευτικούς και φοιτητές Παιδαγωγικής και Φιλολογίας, οι οποίες αναφέρονται στις επιστημονικές εργασίες μου. Επίσης προσκλήσεις απευθύνονται σε σχέση με τα αφηγηματικά κείμενα μου, μυθοπλαστικά ή μη, σε άτομα άνω των 18 ετών, σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου και σε μαθητές των τριών τελευταίων τάξεων του Δημοτικού.

Οι προσκλήσεις αυτές δηλώνουν την πρόθεσή μου να καταστήσω το έργο μου ευανάγνωστο και χρήσιμο, για όσο το δυνατόν περισσότερους αναγνώστες. Προσβλέπω στη συνομιλία μαζί σας τόσο για τα επιστημονικά/δοκιμιακά όσο και για τα αφηγηματικά κείμενα μου. Καλή ανάγνωση!

ΕΠΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Iser, W. (1990). *The Implied Reader*. Baltimore and London: The Johns Hopkins University Press, σσ. 104,281.
2. Iser, W. (1991). *The act of Reading*. Baltimore and London: The Johns Hopkins University Press, σσ. 168, 134.
3. Iser, W. *The Implied Reader*, ό.π., σσ. 44-45, 161, 165.
4. Booth, W. C. (1987). *The Rhetoric of Fiction*. Middlesex: Penguin Books, σσ. 79, 131, 255, 278-281, 378, 396-398.
5. Riffatserre, M., Describing poetic structures, στο Reader-Response Criticism, (επμ.) Jane P. Tompkins, The Johns Hopkins University Press, Baltimore and London, 1998, σσ. 38-39.
6. Iser, W., *The Implied Reader*, ό.π., σ. 31.
7. Lakoff, G. & Johnson, M. (2003). *Metaphors We Live By*. Chicago: University of Chicago Pres.
8. Iser, W., *The act of Reading* ό.π., σσ. 128, 134.
9. Τζόβας, Δ. (1987). Μετά την αισθητική. Θεωρητικές δοκιμές κι ερμηνευτικές αναγνώσεις της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας. Αθήνα: Γνώση, σσ. 236, 239.
10. Μασαγγόύρας, Η. Γ. (2001). Η Σχολική Τάξη, τ. Β': Κειμενοκεντρική Προσέγγιση των γραπτού λόγου. Αθήνα, σσ.215, 220-222.
11. Καλλέργης, Η. (1995). Προσεγγίσεις στην Παιδική Λογοτεχνία, Αθήνα: Καστανιώτης.

Ούτε οι Έλληνες ούτε η Ελληνική Γλώσσα έχουν ανάγκη τους (όποιους) μύθους!

Στις πημέρες μας γίνεται πολύς λόγος για τα «*fake news*» και την προσοχή που θα πρέπει να δείχνουμε για να προστατευτούμε απ' αυτά. Εάν, βεβαίως, είμαστε **Θηρευτές της αλήθειας** και δεν μας αρέσει να «**παραμυθιαζόμαστε**» με... **παραμύθια** [Για πολλούς, βεβαίως, οι μύθοι και τα ψέματα αποτελούν «**παραμυθία**»...]

Συχνά, όμως, η «*αντίστασή*» μας σ' αυτά περιορίζεται σε «**αλήθειες**» **στερεοτυπικές**, σ' αυτά που ακούσαμε κάποτε ή/και τα ακούμε εξακολουθητικά και καταλήξαμε να τα θεωρούμε ως «*δεδομένα*», ως αναμφισβήτητα, ως αληθή.

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει, για παράδειγμα, τόσες ώστε να το θεωρούμες δεδομένο, ότι «*για μία ψήφο κάθηκε η ευκαιρία να θεσπιστεί η ελληνική γλώσσα ως επίσημη γλώσσα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής*» [ή κάπι παρόμοιο, αφού κυκλοφορούν αρκετές παραλλαγές].

Θα μας άρεσε να είναι αλήθεια, έτσι δεν είναι; Θα μας έκανε να νιώθουμε «εθνικά υπερήφανοι»!... [Η γλώσσα ενός τόσο μικρού έθνους, σαν το δικό μας, επίσημη γλώσσα του πιο ισχυρού κράτους της γης;!]. Όμως: «**Το έθνος πρέπει να θεωρεί εθνικό, ό,τι είναι αληθινό**». Να μια φράση που [αποδίδεται στον εθνικό μας ποιητή Διονύσιο Σολωμό και] θα έπρεπε να είναι πάντα οδηγός μας.

Ας δούμε, λοιπόν, λίγο αναλυτικότερα την παραπάνω ευρέως επικρατούσα θεωρία.

Υποτίθεται, λοιπόν, ότι λίγο μετά το 1776, οπότε οι Ηνωμένες Πολιτείες κέρδισαν την ανεξαρτησία τους, έγινε κάποια σχετική ψηφοφορία στο Κογκρέσο, όπου για μία μόνο ψήφο, η ελληνική γλώσσα έκασε την ευκαιρία να επιλεγεί ως επίσημη γλώσσα του κράτους. **Κανένας απ' όσους υποστηρίζουν αυτό δεν επικαλείται και, πολύ περισσότερο, δεν προσκομίζει κάποιο στοιχείο** για να αποδείξει τα λεγόμενά του. Για τον απλούστατο λόγο ότι ούτε από τα πρακτικά ούτε από οποιοδήποτε άλλο έγγραφο του Κογκρέσου δεν προκύπτει ότι έγινε ποτέ μια τέτοια ψηφοφορία. Άλλωστε, **και αυτή η αγγλική γλώσσα δεν έχει επιλεγεί ή οριστεί θεσμικά ως «επίσημη γλώσσα» των ΗΠΑ**. Επικράτησε, απλά και «ψυσιολογικά», αφού οι περισσότεροι μιλούσαν τα αγγλικά.

Σκεφτείτε κι αυτό: Πώς θα ήταν δυνατόν να επιλεγεί η ελληνική γλώσσα [ή και να διανοθούν κάποιοι να το προτείνουν...], τότε, που οι Έλληνες μετανάστες στην Αμερική ήταν ελάχιστοι, όταν η συντριπτική πλειοψηφία των Αμερικανών πολιτών την αγνοούσε παντελώς;

Ο παραπάνω μύθος κυκλοφορεί και σε μια αντισημιτική παραλλαγή, ότι δηλαδή την καθοριστική μία ψήφο την έριξε ένας «*αμερικανοεβραίος μισέλλην*», ο Δανιήλ Γουέμπτερ. Ο οποίος, όμως: δεν ήταν εβραίος, από πουθενά δεν προκύπτει ότι ήταν μισέλληνας και, το σπουδαιότερο, είχε γεννηθεί μόλις το 1782 και συνεπώς, όταν φέρεται να έγινε η επίμαχη ψηφοφορία, ήταν ακόμα πολύ μικρός για να συμμετέχει στο Κογκρέσο...

Να επισημανθεί, επίσης [για να μην μένουμε μόνο στον μικρόκοσμό μας], ότι ο μύθος «*της μίας ψήφου*» **κυκλοφορεί και σε άλλες χώρες, αλλά παραλλαγ-**

μένος: Αντί για την ελληνική γλώσσα αναφέρεται η εβραϊκή (που δήθεν είχε επιλεγεί ως γλώσσα της Παλαιάς Διαθήκης), η γαλλική (ως γλώσσα του ορθού λόγου), η πολωνική ή η γερμανική...

Μάλιστα ερευνητές υποθέτουν ότι στην τελευταία αυτή παραλλαγή, της γερμανικής γλώσσας, υπάρχει ένας «κόκκος αληθείας» στην βάση του μύθου. Αντιγράφω από σκετικό κείμενο του έγκριτου Νίκου Σαραντάκου:

«*Στις νεοσύστατες Ηνωμένες Πολιτείες, υπήρχαν πολλοί πολίτες γερμανικής καταγωγής που δεν ήξεραν αγγλικά ή ήξεραν ελάχιστα. Ήτοι, τον Μάρτιο του 1794 μια ομάδα Γερμανών που ζούσαν στην πολιτεία Βιρτζίνια υπέβαλε στο Κογκρέσο αναφορά, ζητώντας να μεταφράζονται οι ομοσπονδιακοί νόμοι στα γερμανικά. Η πρόταση αυτή συζητήθηκε στο Κογκρέσο στις 13 Ιανουαρίου 1795· όχι να γίνουν τα γερμανικά επίσημη γλώσσα, αλλά να μεταφράζεται στα γερμανικά το κείμενο των ομοσπονδιακών νόμων για τους πολίτες που δεν καταλάβαιναν αγγλικά. Μια επιπροπή του Σώματος πρότεινε να κυκλοφορεί μια γερμανική μετάφραση των νόμων σε μικρότερο αριθμό αντιτύπων· π σύσταση αυτή της επιπροπής δεν συγκέντρωσε πλειοψηφία. Σε διαδικαστική πρόταση των υποστηρικτών της μετάφρασης, που ζητούσαν να μη λάβει απόφαση αμέσως το Σώμα, η ψηφοφορία έδωσε το αποτέλεσμα 42 κατά και 41 υπέρ (να περιφέρηται διαφορά της μίας ψήφου!). Μάλιστα, ο πρόεδρος του Σώματος, ο Φρέντερικ Μούλενμπεργκ, που είχε γεννηθεί στη Γερμανία αλλά ήταν οπαδός της αφομοίωσης και της αγγλικής γλώσσας, αρνήθηκε να την ψηφίσει (όμως ήταν συνηθισμένο να μην ψηφίζει ο Πρόεδρος του Σώματος). Ήτοι γεννηθήκε ο μύθος ότι τα γερμανικά έκασαν για μία ψήφο την ευκαιρία να γίνουν επίσημη γλώσσα και ότι την καθοριστική αρνητική ψήφο την έριξε ο (Γερμανός) Φ. Μούλενμπεργκ».*

Αυτή [νομίζω πως] είναι η αλήθεια και «*ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω*»...

Στέφανος Λουμάκης

Η ανατροφή των παιδιών

Του αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη

Η ανατροφή των παιδιών αποτελεί μια μεγάλη ευθύνη των γονέων. Πως θα πορευτεί στην ζωή του ένα παιδί αφορά σε μεγάλο βαθμό στο τί θα του διδάξουν οι γονείς, ποιες αρχές και αξίες θα του εμπνεύσουν. Είναι σημαντικό να δούμε πώς γινόταν αυτό το έργο στην εποχή πριν την Σάρκωση του Χριστού και το πόσο αυτό μπορεί να συγκριθεί με το σήμερα.

Το παιδί αφού του έκαναν περιτομή, που ήταν ένα σημάδι, μια σφραγίδα του Θεού, μια αφιέρωση στον Θεό, λάμβανε την διαπαιδαγώηση καταρχήν από την μπτέρα του. Είναι γνωστό ότι οι Ιουδαίες μπτέρες ήταν ιδιαιτέρως φιλόστοργες και προσεκτικές. Αυτές φρόντιζαν τα κορίτσια να συμμετέχουν στις δουλειές του σπιτιού, αλλά και επικουρικά να βοηθούν στα χωράφια ή στα ποιμνια των πατέρων τους. Τα αγόρια τα διαπαιδαγωγούσαν κυρίως οι άνδρες. Τα έπαιρναν μαζί τους στις εργασίες τους, μάθαιναν τις εργασίες αυτές, όπως συνέβη και με τον Ιησού, δίπλα στον μαραγκό Ιωσήφ. Οι πατέρες διαπαιδαγωγούσαν τα αγόρια τους και στα θέματα της πίστης, της λατρείας και της θικικής. Επειδή όμως ο θικός νόμος ήταν άρρωκτα και άμεσα συνδεδεμένος με τον θρησκευτικό νόμο, το βασικότερο που τους μάθαιναν ήταν οι Δέκα Εντολές. Επίσης, διηγούνταν στα παιδιά τους τα θαυμαστά γεγονότα που πέρασε ο λαός τους, οι πρόγονοί τους, αναφέρονταν τους τα έργα των μεγάλων Πατριαρχών Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, αλλά και των υπολοίπων Δικαίων της Παλαιάς Διαθήκης.

Υπήρχαν θεοποιέμενοι νόμοι, όπως για παράδειγμα οι σκετικοί με την εορτή των Αζύμων, όπου ο πατέρας έπρεπε να διδάξει και να μεταδώσει στον υιό του. Αναφέρει το κείμενο ότι διέταξε ο θεός: «και κατ εκείνην την ημέρα θέλεις αναγγείλει στον προς τον υιόν σου...και τούτο θέλει είσθαι εις σε δια σημείον επι της κειρός σου, και δια ενθύμισιν μεταξύ των οφθαλμών σου». (Εξ.13,8. Δευτ.4,10. Ινο. N. 4,6. Ψλ.78,5).

Οι Ραβίνοι προέτρεπαν στην απόκτηση γνώσεων των παιδιών ιδιαιτέρως και έλεγαν: «...καλύτερα να καταστρέφεται ένα ιερό παρά ένα σχολείο». Σχολεία βέβαια υπήρχαν και οι γονείς προέτρεπαν τα παιδιά, τα αγόρια να πηγαίνουν σε αυτά. Υπήρχε αυτό που ονομάζουμε σήμερα δημοτικό, αλλά και οι μεγαλύτερες βαθμίδες εκπαίδευσης.

Πώς γινόταν η διδασκαλία; Και για το θέμα αυτό υπάρχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Τα παιδιά κάθονταν κατά γης, γύρω από τον δάσκαλο. Προσπαθούσαν να ξαναλένε όλα μαζί, από μνήμης, λέξην προς λέξη, τίς φράσεις του δασκάλου. Για να απομνημονεύουν ευκολότερα τα απαγγελλόμενα χρονιμοποιούσαν την μέθοδο της επανάληψης, των παραλληλισμών, όπως και τις συνηκίσεις. Επίσης, κάποια λογοπαίγνια για να εξοικειωνονται με τις έννοιες. Βασικό «αναγνωστικό» τους ήταν η Τορά, ο Νόμος. Όσα ο Νόμος όριζε τα μάθαιναν, τα αφομοίωναν, τα βίωναν σταδιακά προϊόντος του χρόνου. Έλεγαν μια σκετική έκφραση: «περνούν στο αίμα και βγαίνουν από τα κείλη». Η Τορά δεν αποτελούσε γι' αυτούς μια στείρα γνώση, αλλά την έκαναν ελκυστική.

Στην πλικά των 13 ετών ήξεραν την Βίβλο απέξω. Ο Φλάβιος Ιώσηπος (37 - 100 μ.Χ.) ένας λόγιος, Εβραίος ιστορικός ο οποίος γεννήθηκε στην Ιερουσαλήμ και ήταν ο πρώτος που έγραψε την ιστορία των Ιουδαίων, υπερηφανεύόταν ότι στα 14 έτη του ήξερε όλη τη Βίβλο, όπως επίσης και ο Απόστολος των Εθνών Παύλος, έλεγε στον μαθητή του και συνεργάτη του Τιμόθεο, ότι από την παιδική του ηλικία γνώριζε την Γραφή (Προς Τιμ. Β' 3,15).

Οι θρησκευτικές σπουδές, για όποιον ήθελε να

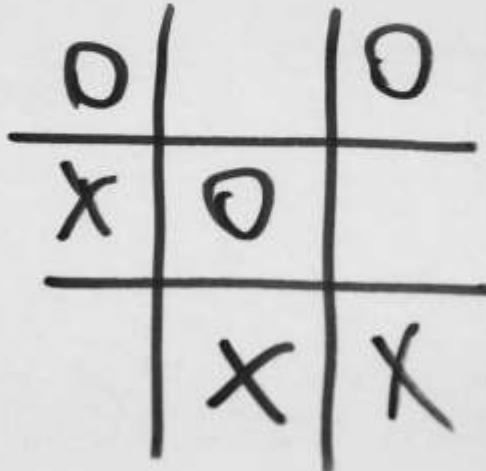
ειδικευθεί σε αυτές, συνεκίζονταν στην Ιερουσαλήμ, στα «μπεθ κα μιντράς», σκολές δηλαδή από τις οποίες αποφοιτούσαν οι διδάσκαλοι του Νόμου. Πέρα όμως των διδασκάλων, όλοι οι νέοι στα 14 έτη τους ήταν καλοί γνώστες των Γραφών. Η συμμετοχή τους στον ναό ήταν επιβεβλημένη. Οι νέοι διάβαζαν στον ναό και οι νομοδιδάσκαλοι εξηγούσαν στην συνέχεια. Ο Ιησούς έκανε την διαφορά και δεν διάβασε μόνο, όταν τον είκα κάσει ο Ιωσήφ και η Μαρία, αλλά ερμήνευσε μοναδικά τον Νόμο. Αναφέρει το κείμενο: «Όλοι όσοι τον άκουσαν έμεναν κατάπληκτοι για την νοημοσύνη και τις απαντήσεις του» (Λκ.2,47). Πράγματι, δεν είχε μόνο την συνηθισμένη γνώση των συνομήλικων του. Απάντησε στην απορία του Ιωσήφ και της Παναγίας για το πού βρισκόταν: «Γιατί με αναζητούσατε; Δεν ξέρατε ότι πρέπει να βρίσκομαι στο σπίτι του Πατέρα μου;» (Λκ. 2,49). Τους δηλώνει με τον τρόπο αυτό την σχέση του με τον Θεό Πατέρα, όμως δεν ήταν η στιγμή για την δημόσια δράση του, η οποία θα γίνει φανερή σε μεγαλύτερη πλική.

Τρίλιζα

Τα παραθύρια της ψυχής ποτέ σου μην κλειδώνεις κι ούτε τ' απομεούμερο να κλείνεις τα παντζούρια για να μπορεί ο άνεμος στο σπίτι σου να μπαίνει κι οι πλιακτίδες του φωτός να παίζουν στα τζάμια.

Τα παραθύρια της ψυχής λένε πως ειν' τα μάτια μα κάποτε τα μέτροσα, βρόκα πως είναι πέντε όσο κι αν τα κοπάνησα ερμηνεύτικά να κλείσουν έμπαινε πάντα λίγο φως από τις καραμάδες.

Τα παραθύρια της ψυχής μην τα κλειδαμπαρώνεις για να μπορείς ελεύθερα τον κόσμο ν' αντικρίζεις κι άμα το θες ντε και καλά κάγκελα να τους βάλεις μάθε να παίζεις τρίλιζα στις σιδερόβεργές τους!

ΣΧΟΛΙΑ: Το ποίημα ουσιαστικά μιλάει για το ότι δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια μας στον κόσμο γύρω μας αλλά να τον "αφουγκραζόμαστε" με όλες μας τις αισθήσεις επειδή όταν δεν το κάνουμε αυτό παραμένουμε φυλακισμένοι στον εαυτό μας και σε μια ανώριμη παιδικότητα.

Θεωνάς Χαρατσής

Αφιέρωμα σε μερικές από τις σπουδαιότερες Ελληνίδες (Μέρος Α')

Mε αφορμή την 8^η Μαρτίου, που οποία καθιερώθηκε το 1975 ως η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας από τον ΟΗΕ, αξίζει να κάνουμε ένα αφιέρωμα στις σπουδαιές Ελληνίδες, για τις οποίες είμαστε περήφανοι όλοι και κυρίως εμείς οι γυναίκες γιατί μας υπενθυμίζουν ότι μπορούμε να είμαστε εξίσου δυναμικές και δραστήριες με τους άντρες χωρίς να χρειάζεται να ζούμε υπό τη σκιά τους. Παρά τις αξιόλογες προσπάθειες του Έλληνα νομοθέτη να εξασφαλίσει την ισότητα ανδρών και γυναικών, η σύγχρονη ελληνική κοινωνία πολλές φορές αποδεικνύει ότι χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια για να αφορούμει αυτήν την ισότητα στην νοοτροπία των Νεοελλήνων.

Στην Αρχαία Ελλάδα, οι γυναίκες ζούσαν πάντοτε υπό τη σκιά του άνδρα, είτε επρόκειτο για τον πατέρα τους είτε για το σύζυγό τους. Ο ρόλος τους περιορίζοταν κυρίως στην ανατροφή των παιδιών και τη συντήρηση του σπιτιού, χωρίς κοινωνικές υποχρεώσεις και πολιτικά δικαιώματα. Αυτό, όμως, που μας προξενεί εντύπωση είναι ότι σε πολλές αρχαίες τραγωδίες η γυναίκα αποτελεί κεντρική τραγική φιγούρα γεμάτη δυναμισμό που δεν φοβάται να εναντιώθει σε σκληρούς νόμους και πάθη. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αποτελεί η Αντιγόνη του Σοφοκλή, η οποία δεν δείλιασε να παραβεί την εντολή του Βασιλιά Κρέοντα για να θάψει τον αδερφό της Πολυνείκη. Έθεσε με απαράμιλλο θάρρος τις δικές της αξίες υψηλότερα από τους σκληρούς νόμους, μένοντας στην ανθρώπινη ιστορία ως το κατεξοχήν σύμβολο της ελευθερίας και της αντίστασης κατά της καταδυναστευτικής εξουσίας! Κατ' εμέ, η Αντιγόνη αποτελεί ένα βαθιά φεμινιστικό έργο, παρόλο που γράφτηκε στην ανδροκρατούμενη αρχαία Αθήνα, καθώς ο Σοφοκλής σίγουρα δεν διάλεξε τυχαία μια γυναίκα για να υποδειξεί όλον αυτόν τον δυναμισμό και τη γενναιότητα απέναντι στον άτεγκτο Θηβαϊό βασιλιά.

Με αφορμή, λοιπόν, την 8^η Μαρτίου το παρόν κείμενο πρόκειται για ένα αφιέρωμα σε μερικές από τις σπουδαιότερες Ελληνίδες γυναίκες με εκκίνηση την αρχαιότητα έως σήμερα, Ελληνίδες που ξεχώρισαν για τις αρετές τους και διέπρεψαν όχι μόνο στο εσωτερικό, αλλά και στο εξωτερικό, Ελληνίδες που αποτελούν πρότυπο για πολλές σύγχρονες γυναίκες παγκοσμίως.

Αγνοδίκη η Αθηναία

Στην Αθήνα του 4^{ου} αιώνα π.Χ., το επάγγελμα του ιατρού ήταν αποκλειστικό προνόμιο των ανδρών. Αρκετές γυναίκες πέθαιναν κατά τη διάρκεια του τοκετού, καθώς ντρεπόντουσαν να εξεταστούν από άνδρες γιατρούς. Αυτήν την θνητισμότητα ώθησε τότε την Αγνοδίκη στην απόφαση να σπουδάσει Ιατρική και μιας και αυτό ήταν παράνομο για τις Αθηναίες, ταξίδεψε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και μαθήτευσε στο πλάι του ξακουστού γιατρού Ηροφίλου.

Ο Ηρόφιλος μεταλαμπάδευσε όλες τις γνώσεις του στην Αγνοδίκη γύρω από την γυναικολογία και την μαιευτική και όταν ολοκλήρωσε τις σπουδές της επεστρέψει στην Αθήνα να ασκήσει το επάγγελμα του ιατρού μεταμφιεσμένη ως άντρας. Στις πελάπισσες της για να τις κάνει νιώσουν καλύτερα και πιο άνετα πάντα αποκάλυπτε τη

γυναικεία ταυτότητά της, υπό τον όρο όμως να μην την αποκαλύψουν.

Γρήγορα άρχισε να γίνεται λόγος στην πόλη για τον καριοματικό γιατρό, τον οποίο προτιμούσαν ολοένα και περισσότερες γυναικες για τον τοκετό τους. Αυτή η μεγάλη απήκνηση δεν άρεσε στους υπόλοιπους γιατρούς της Αθήνας και οι συκοφαντικές κατηγορίες για αποπλάνηση των γυναικών δεν άργησαν να κάνουν την εμφάνισή τους. Η Αγνοδίκη οδηγήθηκε σύντομα ενώπιον του Δικαστηρίου ως κατηγορούμενη και μη δυνάμενη να πράξει διαφορετικά αποκάλυψε τη γυναικεία της φύση. Σοκαρισμένο το ακροατήριο και οι δικαστές θέλησαν να της επιβάλουν τη θανατική ποινή, όπως προβλεπόταν για τις παραβάτισσες του νόμου περί μη άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος.

Η Αγνοδίκη είχε στο πλευρό της πολύ αξιόλογους συνυγόρους και την υποστήριξη πολλών αριστοκρατών και των γυναικών αυτών. Γι' αυτό το λόγο, το Δικαστήριο μετά από μια πολύκροτη δίκη την αθώωσε πανηγυρικά και δεν της επεβλήθη η τιμωρία του θανάτου. Η Αγνοδίκη, εκτός από την αθώωσή της, πέτυχε κάτι πολύ σημαντικότερο, την κατάργηση της μέχρι τότε ισχύουσας νομοθεσίας και την νομιμοποίηση άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος και από τις γυναίκες. Η Αγνοδίκη ήταν η πρώτη γυναίκα ιατρός και μαία της Αρχαίας Ελλάδας, η οποία τόλμησε να παραβεί τον νόμο και με κίνδυνο της ζωής της σπούδασε ιατρική για να βοηθήσει τις λοιπές γυναίκες στη δύσκολη στιγμή του τοκετού.

Πηγή εικόνας: <https://www.mixanitouxronou.gr/agnodiki-i-athinaia-i-proti-gynaikologos-tis-istorias-metamfistike-se-antra-gia-na-ergastei-eleythera-oian-andres-synadelfoi-ton-katigorisan-gia-moicho-kai-apaitisan-na-thanatothei/>

Υπατία η Αλεξανδρινή

Η Υπατία ήταν Ελληνίδα Νεοπλατωνική φιλόσοφος, αστρονόμος και μαθηματικός, η οποία κάραξε με την πνευματική της δραστηριότητα την Αλεξανδρεία του 5^{ου} αιώνα μ.Χ. Πατέρας της ήταν ο φημισμένος μαθηματικός και αστρονόμος Θέωνας, ο οποίος έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εκπαίδευσή της και γενικότερα στην πνευματική της πορεία. Δεν γνωρίζουμε το πότε ακριβώς γεννήθηκε, δολοφονήθηκε όμως το 415 μ.Χ. από εξαγριωμένο πλήθος, καθώς αποτέλεσε τον αποδιοπομπαίο τράγο διαφόρων πολιτικών και θρησκευτικών διαφορών της εποχής.

Η Υπατία στην Αλεξανδρεία απολάμβανε σχετικές ελευθερίες, όπως να κυκλοφορεί μόνη δημόσια και να κατέχει και να διαχειρίζεται ακίνητη περιουσία στο όνομά της. Επρόκειτο για μια ευγενική και όμορφη παρουσία, η οποία τύχανε ευρείας αποδοχής και ενέπνεε σεβασμό. Αποτελούσε παράδειγμα προς μίμηση με τη σωφροσύνη της,

τη σοφία της, το περί δικαίου αίσθημά της, την ειλικρίνεια και το πθικό θάρρος της.

Πηγή εικόνας: https://www.pentapostagma.gr/politismos/istoria/6798588_ypatia-i-alexandrini-poia-itani-megali-filosofos-mathimatikos-kai

Ήταν διευθύντρια της Νεοπλατωνικής Σχολής της Αλεξάνδρειας, μιας πόλης που χαρακτηρίζεται ως το σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο της εποχής εκείνης. Είχε πάρα πολλούς μαθητές που την ακολουθούσαν, όχι μόνο από την Αλεξάνδρεια, αλλά και από άλλες περιοχές της Αιγύπτου, της Συρίας μέχρι και την Κωνσταντινούπολη. Ήταν συνήθως γόνοι εύπορων και ισχυρών οικογενειών της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, αρκετοί από τους οποίους αναρριχήθηκαν σε υψηλές θρησκευτικές και πολιτικές θέσεις εξουσίας.

Το πρόγραμμα σπουδών της σχολής της συνδύαζε την μελέτη των μαθηματικών με την εμβάθυνση σε ζητήματα ανώτερης φιλοσοφίας, πράγμα που αποτέλεσε καινοτομία της εποχής καθώς οι θετικές επιστήμες τότε διδάσκονταν σε διαφορετικές σχολές από τις φιλοσοφικές. Η Υπατία θεωρούσε όμως πως η κατανόηση των μαθηματικών θα ήταν πιο ολοκληρωμένη με την παράλληλη φιλοσοφική παιδεία. Βάσισε το μεγαλύτερο μέρος της διδασκαλίας της στις διδαχές του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη.

Η Υπατία ασκούσε μεγάλη επιρροή στις πολιτικές εξελίξεις της Αλεξάνδρειας και κυρίως στους τοπικούς Άρχοντες, όπως στον Ρωμαίο Έπαρχο Ορέστη, με τον οποίο είχε ιδιαίτερα στενή σχέση και τον συμβούλευε διαρκώς και σταθερά για τα πολιτικά ζητήματα. Η ανάμειξη αυτή της Υπατίας, όπως είναι λογικό, προκαλούσε έντονη δυσαρέσκεια σε άλλους πολιτικούς παράγοντες, αλλά αυτό δεν την οδήγησε στο να αποσυρθεί από τα κοινά. Αποτέλεσμα της έντονης επίδρασής της ήταν αναμφίβολα ο τραγικός της θάνατος, ο οποίος δεν κατάφερε σε καμία περίπτωση να επισκιάσει το μεγάλο πνευματικό της έργο όσο ζούσε!

Δυστυχώς δεν άντεξε στο πέρασμα του χρόνου κανένα γραπτό της έργο, ωστόσο σπουδαία πηγή για τη ζωή και τη δράση της αποτελούν τα κείμενα του Σωκράτη του Σχολαστικού. Η Υπατία αποτελεί μια γυναίκα πρόσωπο για την ισχυρή προσωπικότητά της, την πνευματική της διανόση και τον δυναμισμό της, σε μία εποχή που οι γυναίκες θεωρούνταν πιο πολύ αντικείμενα (res) παρά ανθρώπινα όντα!

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Μία από τις πιο πυετικές και κορυφαίες γυναικείες μορφές που έλαβε μέρος στην Επανάσταση του 1821 και καθόρισε σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη του Αγώνα!

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα γεννήθηκε το 1771 στην Κωνσταντινούπολη και ήταν κόρη του Υδραίου -με αρβανίτικες ρίζες- πλοιάρχου Σταυριανού Πινότση και της Σκεύως Κοκκίνη. Σε πλικά 17 ετών παντρεύτηκε τον

Σπετσιώτη πλοίαρχο Δημήτριο Γιάννουζα, με τον οποίο απέκτησε τρία παιδιά, τον Ιωάννη, τον Γεώργιο και την Μαρία. Στα 26 της κάρεψε και 4 χρόνια αργότερα παντρεύτηκε δεύτερη φορά τον Σπετσιώτη πλοιοκτήτη Δημήτριο Μπουμπουλή, και έκτοτε την προσφωνούσαν Μπουμπουλίνα. Με τον δεύτερο σύζυγο απέκτησε άλλα τρία παιδιά, την Σκεύω, την Ελένη και τον Νικόλαο. Χάρεψε για δεύτερη φορά με τους δύο συζύγους της να θανατώνονται από πειρατές, αφήνοντας πίσω μεγάλη περιουσία.

Πηγή εικόνας: <https://averoph.wordpress.com>

κανόνια, αποτελώντας το μεγαλύτερο πλοίο που χορηγήθηκε για χάρη της Επανάστασης. Πάνω στο «Αγαμέμνων» η Λασκαρίνα, ως άξια Καπετάνισσα, έδινε οδηγίες και κατηύθυνε τον στόλο, που αποτελούταν κυρίως από Σπετσιώτες τους οποίους προσφωνούσε «γενναία μου παλικάρια». Συνέβαλε αποφασιστικά στον αποκλεισμό δια θαλάσσης του Ναυπλίου και της Μονεμβασιάς, ενώ συμμετείχε και στην άλωση της Τρίπολης. Τα πρώτα δύο χρόνια της Επανάστασης ξόδεψε όλη την περιουσία της γιατί εκτός από τη συντήρηση του ναυτικού εξοπλισμού συνέβαλε οικονομικά και στην ενδυνάμωση των χερσαίων δυνάμεων.

Εξορισμένη από την ελληνική κυβέρνηση στις Σπέτσες, πέθανε στις 22 Μαΐου του 1825 κατά τη διάρκεια συμπλοκής που αφορούσε οικογενειακό ζήτημα. Το αρχοντικό της οικογένειας Μπουμπουλή στο νησί των Σπετσών έχει μετατραπεί από το 1991 σε μουσείο, το λεγόμενο Μουσείο της Μπουμπουλίνας, το οποίο προσελκύει κάθε χρόνο πολλούς επισκέπτες για να δουν και να θαυμάσουν συλλογή όπλων, βιβλίων, επιπλών και προσωπικών αντικειμένων της πρωίδας.

Η μεγαλοψυχία και γενναιότητα της Λασκαρίνας εκτιμήθηκε από τον Ρώσο Τσάρο Αλέξανδρο Α', ο οποίος της απένειμε τον τίτλο του ναύαρχου του ρωσικού στόλου στην ιστορία της Ρωσίας και μία από τις πρώτες ναύαρχους παγκοσμίων! Το 2018, με απόφαση του ελληνικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, της απονεμήθηκε ο βαθμός της Υποναύαρχου «για τον απαράμιλλο πρωισμό, την αυτοθυσία και την αφοσίωσή της προς τον Ελληνικό λαό».

Δόμνα Βισβίζη

Η Δόμνα Βισβίζη, η «καταδρομέα» του Αιγαίου, υπήρξε καπετάνισσα και αγωνίστρια της Επανάστασης του 1821, η οποία αν και αφιέρωσε όλη την περιουσία και την ψυχή της υπέρ του ελληνικού Έθνους δεν είναι ιδιαίτερα γνωστή και δεν τυχάνει της αναγνώρισης που της αξίζει.

Γεννήθηκε το 1783 στην Αίγα της Ανατολικής Θράκης από ευκατάστατη οικογένεια γαιοκτημόνων. Το 1808 παντρεύτηκε τον καπετάνιο Αντώνιο Βισβίζη, έναν από τους

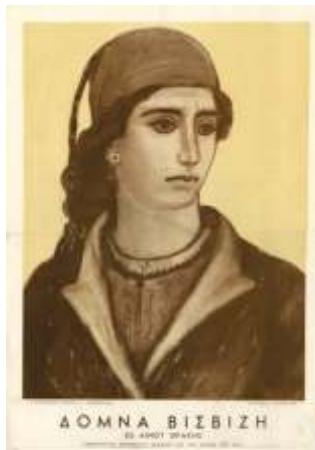
πλούσιους ναυτικούς παράγοντες της Αίγανος, με τον οποίο απέκτησε πέντε παιδιά. Ο άντρας της είχε στην κατοχή του δικό του πλοίο, ονομαζόμενο «Καλομοίρα», με το οποίο διακινούσε εμπόριο σε διάφορα λιμάνια του Αιγαίου, του Ευξείνου Πόντου και ευρύτερα όλης της Μεσογείου.

Όταν άρχισαν οι προετοιμασίες για τον Αγώνα, ο Αντώνιος Βισβίζης ήταν από τους πρώτους Θρακιώτες που μυήθηκαν στη Φιλική Εταιρεία, ένθερμος να συνεισφέρει στην απελευθέρωση της Πατρίδας από τον τουρκικό ζυγό. Τη φιλοπατρία του απέδειξε έμπρακτα με την μετατροπή της «Καλομοίρας» σε πολεμικό πλοίο, εξοπλίζοντας την με 16 κανόνια και επανδρώνοντάς την με 140 ναύτες. Ο ίδιος ως Καπετάνιος, λίγο πριν ξεσπάσει η Επανάσταση, μετέφερε πολεμοφόρδια από την Κωνσταντινούπολη στο Άγιος Όρος, καθώς και τον μεγάλο οπλαρχηγό Εμμανουήλ Παπά για να πυροδοτήσει την εξέγερση στη Χαλκιδική.

Έπειτα, ο Βισβίζης, με το πλοίο του, συνοδευόμενος πάντοτε από την γυναίκα του και τα ανήλικα τέκνα του, ενίσχυσε με τη συμβολή του τις ναυμαχίες του Άθω, της Λέσβου, της Σάμου και το 1822 της Αγίας Μαρίνας στη Λαμία, πετυχαίνοντας από κοινού με τον Ανδρούτσο, τον Υψηλάντη και τον Νικηταρά, να παρεμποδίσουν τον Δράμαλη να κατέβει προς την Στερεά Ελλάδα και την Πελοπόννησο.

Τον Ιούλιο του 1822, κατά τη διάρκεια της ναυμαχίας του Ευρίπου, ο Καπετάν Βισβίζης μαχόμενος πέφει νεκρός, αφήνοντας κάτια την έγκυο γυναίκα του και ορφανά τα τέσσερα παιδιά του. Αξιοθαύμαστο είναι το γεγονός ότι αμέσως μόλις πέθανε, η Δόμνα Βισβίζη διέταξε να αποσυρθεί το νεκρό σώμα του συζύγου της στο αμπάρι του πλοίου και ανέλαβε η ίδια τον έλεγχο του καραβιού, χωρίς να σταματήσει καθόλου η πολεμική επικείρωση! Έκτοτε, αυτή η γυναίκα διηνύθυνε ως Καπετάνισσα το πλοίο «Καλομοίρα», ένα από τα μεγαλύτερα πλοία του Αγώνα, συνεκίζοντας να συνεισφέρει στον Αγώνα. Ήταν τόσο δυναμική η παρουσία της στις ναυμαχίες που δικαίως την ονόμασαν «καταδρομέα του Αιγαίου».

Όταν εξαντλήθηκαν όλοι οι οικονομικοί πόροι της το 1824, διέθεσε το πλοίο στην τοπική αυτοδιοίκηση της Ύδρας για να αξιοποιηθεί ως πυρπολικό. Με αυτό,

Πηγή εικόνας: <https://www.lifo.gr/culture/arxaiologia/domna-bisbizi-mia-agnosti-kai-yopotimimeniroida-tis-epanastasis>

βιώσει πολλές απογονεύσεις και κυρίως την κρατική αδιαφορία για τον έστω στοιχειώδη βιοπορισμό της ίδιας και της οικογένειάς της.

Η Δόμνα Βισβίζη αποτελεί μία από τις σπουδαιότερες μορφές της Επανάστασης που ενέπνεε ως μακήτρια τον σεβασμό όλων των οπλαρχηγών και αγωνιστών. Ο Υψηλάντης, μάλιστα, την χαρακτήριζε ως «Ευγενεστάτη και Γενναιοτάτη». Δεν της άξιζε ούτε αυτή η κατάληξη αλλά ούτε και η μετέπειτα λήθη της τεράστιας συνεισφοράς της στον Αγώνα για την απελευθέρωση της Ελλάδας μας. Η Δόμνα υπήρξε μια γυναίκα, που αν και μεγάλωσε πλουσιοπάροχα, δεν δίστασε να επενδύσει όλη την περιουσία της στην Επανάσταση και να θυσιάσει την ευημερία της οικογένειάς της για το καλό του Έθνους μας. Απέδειξε με αφοσίωση και γενναιότητα την ανιδιοτελή αγάπη της για την Πατρίδα και εμείς, ως Έλληνες, το ελάχιστο που της οφείλουμε είναι να την μνημονεύουμε και να την καταστήσουμε αθάνατη μέσω της υστεροφημίας της!

Στο επόμενο τεύχος, θα ακολουθήσει η συνέχεια του αφιερώματος σε άξιες Ελληνίδες του 20^{ου} αιώνα!

Ελευθερία Κουράση

το δικό του μπαλόνι.

Στην πηγή από την οποία άντλησα την παραπάνω ιστορία, βρήκα και την ακόλουθη θική ερμηνεία της: «Τα μπαλόνια είναι σαν την ευτυχία. Δε θα τη βρούμε αν ψάχνουμε μόνο τη δική μας. Αν όμως νοιαζόμαστε και για την ευτυχία του άλλου, τότε αυτό θα μας βοηθήσει σίγουρα να βρούμε τη δική μας».

Σκέφτομαι την αντιστοιχία σε έναν «όμορφο κόσμο συλλεκτικό, αγγελικά πλασμένο». Καθένας που πέφει πάνω σε ένα ενδιαφέρον αντικείμενο, που όμως δεν ανήκει στα στενά συλλεκτικά του ενδιαφέροντα, να σκέφτεται κάποιον άλλον συλλέκτη, για τον οποίον το συγκεκριμένο αντικείμενο θα έχει ιδιαίτερη αξία και σημασία!

Ας το έχουμε κατά νου, όσο «ουτοπικό» και να ακούγεται. Διότι μπορώ μετά βεβαιότητας και μετά «λόγου γνώσεων» να γράψω ότι λειτουργεί! Θα μπορούσα να σας διηγηθώ πάμπολλα σχετικά περιστατικά: Φίλοι έχουν εντοπίσει και έχουν αγοράσει για λογαριασμό μου πράγματα που άπονται των συλλεκτικών μου ενδιαφερόντων, πάνω στα οποία εγώ ίσως να μην είχα ποτέ την τύχη να πέσω. Και, αντιστοίχως, έχω βρει πράγματα που για μένα δεν είχαν ενδιαφέρον, οι φίλοι μου, όμως, τα θεώρουσαν «διαμάντια»...

Στέφανος Λουμάκης

Ιστορία, λίαν διδακτική, για ευόπιστα συλλεκτών...

Mια δασκάλα μοίρασε μπαλόνια στους πολυάριθμους μαθητές του σχολείου της και ζήτησε απ' αυτούς, αφού τα φουσκώσουν να γράψουν επάνω τους ο καθένας το όνομά του. Στη συνέχεια η δασκάλα σκόρπισε και ανακάτεψε τα φουσκωμένα μπαλόνια στον μεγάλο διάδρομο του σχολείου και ζήτησε από τα παιδιά να βρει το καθένα αυτό με το όνομά του μέσα σε 10 λεπτά. Παρά τον αυτονόπτο «πανζουρλισμό» που ακολούθησε, ελάχιστα το κατάφεραν. Τότε η δασκάλα τους πρότεινε κάτι άλλο: Κάθε μαθητής να πιάσει το πρώτο μπαλόνι που θα βρεθεί μπροστά του και να το δώσει στο παιδί του οποίου έγραφε το όνομα. Σε λιγότερο από δύο λεπτά κάθε παιδί κρατούσε στα χέρια του

Τα νέα του Ποδηλατικού Συλλόγου Μάνδρας "West Coast"

Tην Κυριακή 11 Φεβρουαρίου 2024 ο Ποδηλατικός Σύλλογος Μάνδρας σε συνεργασία με την Τοπική Επιτροπή Ποδηλασίας Αττικής (Τ.Ε.Π.Α.) συνδιοργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία το Πρωτάθλημα Αττικής στο αγώνισμα του MTB XCO υπό την αιγίδα του Δήμου Μάνδρας-Ειδυλλίας.

Με 236 συμμετοχές από 22 σωματεία το πανέμορφο δάσος της Κιάφας γέμισε με πολλά ποδήλατα από μικρούς και μεγάλους που ήρθαν όχι μόνο για να αγωνιστούν αλλά και να απολαύσουν μία από τις καλύτερες διαδρομές της Ελλάδας.

Ο Δήμαρχος Μάνδρας-Ειδυλλίας κ. **Αρμόδιος Δρίκος**, αρωγός κάθε αθλητικής δραστηριότητας, δήλωσε: «Ως Δημοτική Αρχή μέλημά μας και επιθυμία μας είναι να στηρίζουμε έμπρακτα κάθε αθλητική διοργάνωση. Ο αθλητισμός είναι πολιτισμός, ενώνει και διδάσκει αξίες. Στόχος μας είναι τα παιδιά του Δήμου μας να έλθουν πολλά στον αθλητισμό, αλλά και να συμμετέχουν ενεργά και να γνωρίσουν τη φυσική ομορφιά της περιοχής μας».

Στις βραβεύσεις των αθλητών παρευρέθηκαν και συμμετείχαν ο Δήμαρχος Μάνδρας-Ειδυλλίας **Αρμόδιος Δρίκος**, ο Αντιπεριφερειαρχης Δυτικής Αττικής **Κλεάνθης Βαρελάς**, ο **Κώστας Ρόκας**, Αντιδήμαρχος Καθαρίωπτας, Περιβάλλοντος, Υποδομών, Δικτύων, Πρασίνου και Αθλητισμού, ο **Κωνσταντίνος Βαρασάς** Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών, ο **Ιωάννης Λινάρδος** Αντιδήμαρχος Διοικητικών & Οικονομικών Υπηρεσιών, ο **Μιχάλης Σακελάρης** Αντιδήμαρχος Ερυθρών, ο **Σανθί Ρούσσος-Παππά**, Αντιδήμαρχος Κοινοτικής Προστασίας Αλληλεγγύης και Πολιτισμού, ο **Γιάννης Τσακάλης**, Εντεταλμένος Σύμβουλος Παιδικής Φροντίδας, ο **Άγγελος Πέτρου**, Πρόεδρος Τοπικής Κοινότητας Μάνδρας η **Ματίνα Γκίνη** Σύμβουλος Δημοτικής Κοινότητας Μάνδρας. Επίσης η Δημοτική Σύμβουλος **Θάλεια Βάσση**, η οποία έχει σταθεί αρωγός στο σύλλογο μας, μεσολαβώντας στη χορηγία προϊόντων από την εταιρεία **HQF** και η Τοπική Σύμβουλος **Χρυσούλα Τσαντίλα**.

3 & Φεβρουαρίου οι αθλητές της ομάδας συμμετείχαν στους διασυλλογικούς αγώνες ορεινής ποδηλασίας **XCE** και **XCC** που συνδιοργάνωσαν το **Αθλητικό Σωματείο «ΣΥ.Φ.Α. Γ.Ε. (Σύλλογος Φίλων Αθλητισμού Γέρακα)»**, ο **Ποδηλατικός Δρομικός Σύλλογος «Οδυσσέας»** και το **Bike Expert** στην περιοχή του **Γέρακα Αττικής**.

Οι αγώνες αυτοί σηματοδοτούν την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου για τους αθλητές της ακαδημίας μας, με θετικά αποτελέσματα ως προς την απόδοσή τους.

Εντός και εκτός Ελλάδας ήταν η αγωνιστική δράση για τους αθλητές της ομάδας μας το **Σαββατοκύριακο 17 & 18 Φεβρουαρίου**.

Εκτός Ελλάδας η αθλήτρια μας **Άδαμ Αλεξάνδρα** μετέβη στην **Τουρκία** με την **Εθνική ομάδα ορεινής ποδηλασίας** για να αγωνιστεί σε δύο αγώνες κατηγορίας **C2** και **C1** καταλαμβάνοντας την **6^η** και **7^η** θέση αντίστοιχα.

Εντός Ελλάδας είχαμε συμμετοχή αθλητών της ακαδημίας στο **διασυλλογικό αγώνα** που διοργάνωσε η **ΑΕΚ** στη **Νέα Φιλαδέλφεια**, όπου οι αθλητές μας **Κιτσαντάς Ιάσωνας** και **Μαρουγκας Παναγιώτης** κατέλαβαν την **24^η** και **29^η** θέση αντίστοιχα στην κατηγορία **Παμπαίδων**.

Η μεγαλύτερη συμμετοχή αθλητών μας υπήρξε στον **αγώνα δρόμου Ageas road race** που διοργάνωσε η **WOB Races - world of bike events**, όπου ξεχώρισε ο αθλητής μας **Νικολάου Δημήτριος** καταλαμβάνοντας τη **2^η** θέση στην κατηγορία **Μάστερ Α.**

Το Σαββατοκύριακο **24 & 25 Φεβρουαρίου** οι αθλητές της ομάδας συμμετείχαν στους διασυλλογικούς αγώνες ορεινής ποδηλασίας που συνδιοργάνωσαν ο **ΑΣ Πρωτέας Σαλαμίνας** με την **alter bike tour** στα **Κανάκια Σαλαμίνας**.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι αθλητές της ακαδημίας μας που συμμετείχαν στον αγώνα παρά την καλή τους αγωνιστική κατάσταση στάθηκαν άτυχοι.

Συγκεκριμένα, ο αθλητής μας **Κιτσαντάς Ιάσωνας** τραυματίστηκε κατά την προθέρμανση του πρώτου αγώνα και η αθλήτρια μας **Παγώνη Κωνσταντίνα** λόγω μπονικής βλάβης τερμάτισε τον αγώνα τρέχοντας την Κυριακή.

Στην κατηγορία Μάστερ οι αθλητές μας δείχνουν ότι φέτος θα επικρατήσουν στο βάθρο των κατηγοριών τους, όπως συνέβη με τους περισσότερους στον αγώνα της Κυριακής.

Στην **Πάτρα** μετέβησαν αθλητές της ομάδας μας για να αγωνιστούν για τρεις ημέρες στα πλαίσια του **46^{ου} Γύρου Θυσίας**.

Η αρχή έγινε το **Σάββατο 23 Μαρτίου** από τους αθλητές **Σκόρδα Ιωάννη, Αδάμ Αλεξάνδρα** και **Βάθη Δέσποινα** στον αγώνα **ΤΤ "ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ"**.

Στον αγώνα θεσμό της Ελληνικής ποδηλασίας Γύρος Θυσίας με εκκίνηση την **Πάτρα** και τερματισμό στην **Άγια Λαύρα** η ομάδα μας συμμετέχει με τους αθλητές: **Σκόρδα Ιωάννη, Ντεγιάννη Ευάγγελο, Αδάμ Αλεξάνδρα, Βάθη Δέσποινα, Νικολάου Δημήτριο, Μανωλά Κωνσταντίνο, Μανωλόπουλο Παναγιώτη, Χατζόπουλο Γεώργιο, Πετρόπουλο Τιμολέων** και **Βαρελά Γεώργιο**.

Την τελευταία ημέρα η ομάδα μας στο κύπελλο Ελλάδος είχε μια συμμετοχή, αυτή της αθλήτριας μας **Βάθη Δέσποινας**.

Όλοι οι αθλητές μας έδειξαν μεγάλη μαχητικότητα και έκαναν σπουδαία προσπάθεια, συγχαρητήρια σε όλους!

Άξιοι συγχαρητήριων είναι και οι συνοδοί της αποστολής **Νταρδας Ηρακλής, Καραβούλιας Κωνσταντίνος** και **Αδάμ Αθανάσιος**.

Το Σαββατοκύριακο **6 & 7 Απριλίου** αθλητές της ομάδας μας συμμετείχαν στους διασυλλογικούς αγώνες **XCC** και **XCO** που διοργάνωσε ο **ΑΣ Πρωτέας Σαλαμίνας** με την **ALTER BIKE TOURS** στην **Σαλαμίνα**.

Άξιοι συγχαρητήριων είναι οι μάστερ αθλητές μας, οι οποίοι κατάφεραν να κατακτήσουν τις 4 από τις 5 θέσεις του βάθρου.

Συγχαρητήρια και στους μικρούς μας αθλητές για την

προσπάθειά τους.

Η αποστολή αποτελούνταν από τους αθλητές: **Νικολάου Δημήτριος, Καραβούλιας Κωνσταντίνος, Πλοκας Ηλίας, Βαρελας Γεώργιος, Κιτσαντάς Κωνσταντίνος, Παγώνη Κωνσταντίνα, Κιτσαντάς Ιάσωνας, Χατζόπουλος Παναγιώτης, Χατζοπούλου Κωνσταντίνα**.

Στην 2^η αγωνιστική της Λίγκας **Worldofbike, "APOLLON Road Race 2024"** συμμετείχε η ομάδα μας την Κυριακή με 10 αθλητές. Υπήρξε σύνθετη 2 ομάδων ως εξής:

Ομάδα 1: Νικολάου Δημήτριος, Παπαγεωργίου Αλέξανδρος, Ματσικούλης Χαράλαμπος, Μανωλάς Κωνσταντίνος.

Ομάδα 2: Νταρδας Ηρακλής, Χατζηκανέλλος Αριστείδης, Καραβούλιας Κωνσταντίνος, Σκόρδας Ιωάννης, Κρούσταλης Βασίλειος.

Και μια συμμετοχή της **Άδαμ Αλεξάνδρας** στην κατηγορία γυναικών. Ο αθλητής μας **Παπαγεωργίου Αλέξανδρος** κατάφερε να κατακτήσει την τρίτη θέση της κατηγορίας του.

Σε **Λάρισα, Καρυές Λακωνίας** και **Γέρακα** βρέθηκαν αθλητές της ομάδας μας για να αγωνιστούν το Σαββατοκύριακο. Συγκεκριμένα, ο αθλητής μας **Ντεγιάννης Ευάγγελος** συμμετείχε στον διασυλλογικό αγώνα δρόμου αντοχής που διοργάνωσε ο **ΠΓΣ Λάρισας** τερματίζοντας στην 5^η θέση της κατηγορίας **Νέοι άνδρες**.

Η αθλήτρια μας **Άδαμ Αλεξάνδρα** συμμετείχε σε διεθνή αγώνα κατηγορίας **C1** στην **Καρυές Λακωνίας**, η οποία δυστυχώς λόγω προβλήματος υγείας αναγκάστηκε να εγκαταλείψει. Η πολυπληθέστερη αποστολή ήταν στους διασυλλογικούς αγώνες ορεινής ποδηλασίας **XCE, XCC** που διοργάνωσε ο **ΣΥ.Φ.Α.Γ.Ε. (Σύλλογος Φίλων Αθλητισμού Γέρακα)**, ο **Ποδοπλατικός Δρομικός Σύλλογος "Οδυσσέας"** και το **Bike Expert** στην **Γέρακα Αττικής**. Στο αγώνισμα του **XCO** ξεκώρισε ο αθλητής μας **Καραβούλιας Κωνσταντίνος**, ο οποίος τερμάτισε **3^η** στην κατηγορία **Μάστερ B**.

Αποτελέσματα αγώνα XCE

Κατηγορία μίνι μεγάλα αγόρια
Χατζόπουλος Παναγιώτης **4^η**

Αποτελέσματα XCC

Κατηγορία Παρμπαίδων
Κιτσαντάς Ιάσωνας **11^η**,
Κωστόπουλος Θεώδορος **19^η**

Κατηγορία Ανδρών

Άλεξανδρόπουλος Ελευθέριος **7^η**

Κατηγορία Μάστερ B

Καραβούλιας Κωνσταντίνος **3^η**

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

ΑΡ. ΔΙΕΙΣΣ 506/2001 ΤΑΞ. ΜΑΝΔΡΑΣ